

ten podatek należy się w kwocie równej lub większej, niż za rok podatkowy 1921.

W wypadkach, gdy podatek wymierzony na rok podatkowy 1922 będzie niższy od podatku wymierzonego i wpłaconego za rok podatkowy 1921, wówczas z tej ostatniej kwoty zarachowuje się na podatek przypadający na rok podatkowy 1922 tylko sumę niezbędną do pokrycia stawki tego podatku; różnica zwrotowi niepodlega.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. *Rybarski*

639.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 21 września 1921 roku

o ubezpieczeniu w zakładzie ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie w Poznaniu.

Na mocy art. 6 d. ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Pr. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Czasokres do zmiany statutu zakładu ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie wyznaczony w ustępie 2 art. 6 rozporządzenia z dnia 15 października 1920 r. w sprawie ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie (Dz. Urzęd. M. b. Dz. Pr. r. 1921 № 1, poz. 2) przedłuża się o dalsze 9 miesięcy.

§ 2. Na całym obszarze b. dzielnicy pruskiej mają być bezzwłocznie przeprowadzone wybory delegatów przedsiębiorców na podstawie § 3 ustawy pruskiej z dnia 23 lipca 1912 r., o ubezpieczeniu od wypadków w rolnictwie (Zbiór ustaw pruskich str. 207).

Wybrani delegaci tworzyć będą zgromadzenie przedsiębiorców w myśl § 976 ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 509).

Przeprowadzenie wyborów powierza się staroście krajowemu w Poznaniu, który wyda odpowiednie zarządzenia.

§ 3. W ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 509) zmienia się następujące przepisy:

w § 923 ustęp 1 l. 2 zmienia się słowa „pięć tysięcy” na „dwieście tysięcy”;

w § 925 pod l. 1 zmienia się słowa „trzy tysiące” na „sto dwadzieścia tysięcy” a pod l. 2 słowa „pięć tysięcy” na „dwieście tysięcy”;

w § 1006 zmienia się słowa „jedna marka” względnie „dwie marki” na „dziesięć” względnie „dwadzieścia marek”.

§ 4. Przywraca się moc obowiązującą § 936 ustęp 2 i 3 ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej.

§ 5. Uchyla się następujące przepisy:

- a) art. 4 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 15 października 1920 r. w sprawie ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie (Dz. Urzęd. b. Dz. Pr. r. 1921 № 1, poz. 2);
- b) rozporządzenie niemieckiej Rady Związkowej z dnia 11 stycznia 1917 r. o wyborach według ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej (Dz. Ust. Rzeszy str. 39);
- c) rozporządzenie Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 września 1918 r. o ustaleniu rocznego zarobku w ubezpieczeniu od wypadków w rolnictwie (Dz. Ust. Rzeszy str. 1222).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
w z. *Wachowiak*

640.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 8 października 1921 roku

w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 63 poz. 371) oraz art. 379 i 386 ros. ustawy lekarskiej (Zbiór Pr. ros. tom XIII wydanie 1905 r.) i austr. ustawy z d. 18 grudnia 1906 r. (Dz. U. P. r. 1907 № 5) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyrób i wprowadzanie do obrotu specyfików farmaceutycznych jest dozwolone tylko za uprzedniem pozwoleniem Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Zezwolenia na specyfiki weterynaryjne będą udzielane w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 2. Za specyfiki (osobliwki) farmaceutyczne uważa się środki lecznicze wytwarzane chemicznie lub przetwarzane mechanicznie do powszechnej sprzedaży w aptekach, oraz w fabrykach i laboratorjach, przeznaczonych do wyrobu złożonych preparatów farmaceutycznych (galenowych) i wprowadzane na rynek pod postacią bezpośrednio dla konsumenta przeznaczoną, w opakowaniu swoistem przez swą postać lub ilość.

Specyfik musi odpowiadać następującym warunkom: 1) nie może ulegać rozkładowi przy dłuższem przechowaniu, 2) winien składem swym różnić się od mieszanin, objętych krajową lub obcokrajową farmakopeą, 3) powinien odpowiadać pod względem leczniczym celowi, jaki został wskazany przez wytwórcę.

§ 3. Przepisom niniejszego rozporządzenia nie podlegają: preparaty seroterapeutyczne, szczepionki i inne preparaty bakteryjne, o ile nie są mieszaninami ze środkami leczniczymi innego rodzaju, oraz preparaty djetetyczne i odżywcze, o ile nie są im przypisywane własności lecznicze.

§ 4. Celem uzyskania pozwolenia w myśl § 1 należy wnieść do Ministerstwa Zdrowia Publicznego za pośrednictwem Państwowego Instytutu Farmaceutycznego w Warszawie, należycie ostemplowane podanie.